

deriets Udlaan og mangfoldige Midler af offentlig eller halvoffentlig Natur, er det virkelig blevet, forekommer det mig, en Statsinteresse, en offentlig Interesse, at have Haand i Haank med, hvorledes disse Ting styres. Det forekommer mig, at naar man ikke vil videre end dette, at man vil have et virkelig Tilsyn, et effektivt Tilsyn med, hvorledes Administrationen gaar for sig, gaar man ikke ud over, hvad der er naturligt under saadanne Omstændigheder som disse. Ulfaa, mener jeg, at naar man vil indskrænke sig til noget saadant som dette, at man vil nogenlunde være med til at bestemme, hvem der skal være Direktør, dog kun negativt, saa at man kan nægte Stadfæstelse, eller naar man vil være med til at bestemme Revisorerne, gør man ikke andet, særligt med Hensyn til det sidste Punkt, end hvad jeg snart vilde sige, at Staten er nødt til at gøre.

I øvrigt har der i Udvalgets Flertal været megen Diskussion om hele Spørgsmaalet, hvorvidt man skulde strække sig videre, eller hvorvidt man kunde blive staaende, netop af de samme Grunde, jeg har anført, ved de to Forslag, som her ere stillede. Største Delen af Flertallet mente imidlertid, at man maatte blive staaende derved, idet man maatte nøjes med at henvise den videre Fremme af de Foranstaltninger, der ellers kunde være onstelige, til den høje Regerings Forsørg, saaledes at man anmodede den ærede Minister om ved Tid og Lejlighed at søge at faa de Grundsaetninger, som det ellers kunde være gavnligt at faa Kreditforeningerne til at indse, bragte til at træde ud i Livet i deres Statutter.

Noogle ærede Medlemmer af Udvalget, navnlig et Mindretal paa 3 ærede Medlemmer, der har stillet Endringsforslagene under Nr. 4 og 5, gaar imidlertid noget videre, end jeg nylig har nævnt, idet deres Forslag gaa ud paa, at Kreditforeningens Taksatorer vælges og afskediges af Direktionen, samt at det Hverv at afgive Erklæring over Laanebegæringerne og at tilse Panterne, som nu udføres af Repræsentanterne, overdrages til lønede Revisionspektorer. Naar Flertallet ikke har sluttet sig hertil, er det ikke, fordi man havde noget imod disse Forslag — det gælder i alt Fald for flere eller adskillige Medlemmer af Flertallet — men fordi man har noget Haab om at kunne komme til Overenskomst med det andet Ting om dette Lovforslag i denne Samling, og at man derfor vilde — med den Resignation, som er sædvanlig for dette Ting der, hvor den er mulig — indskrænke

sig til at stille de Ting op, som man erkendte, man nødvendigvis maatte holde paa. Derfor gif adskillige af Flertallets Medlemmer ikke med til de under Nr. 4 og 5 stillede Endringsforslag. Nu maa jeg til min Beslagelse meddele, at der ikke længere er nogen Udsigt til, at en Overenskomst i denne Samling vil opnaas i dette Forhold; og da Sagen stiller sig saaledes, skal jeg, ikke paa Udvalgets Flertals Begne, men paa egne Begne sige, at jeg for mit Vedkommende meget godt kan anbefale det høje Ting at stemme for Endringsforslagene under Nr. 4 og 5, der ere stillede af et Mindretal. — Derimod maa jeg, hvad der saa temmelig følger af sig selv, fraraade det høje Ting at stemme for Endringsforslagene under Nr. 7 til 11 til § 3. Jeg foreslaar i det hele taget paa Udvalgets Flertals Begne at udstemme § 3, og det vilde jeg gøre, hvad enten disse Endringsforslag til Paragraffen, som ere stillede af Mindretallet, blive vedtagne eller ej, saa derfor kan man lige saa godt straks modsætte sig dem; hvis § 3 udgaar, vil det være ligegyldigt, om den har den ene eller den anden Skikkelse. Det, det drejer sig om, er, at faa § 3 til at bortfalde.

Breinholt-Baandborg: Den ærede Ordfører for Flertallet (P. G. C. Jensen) har undergivet Mindretallets Betænkning en særlig fyldig og indgaaende Kritik. Jeg tror, at Mindretallet vil være den ærede Ordfører virkelig taknemlig, fordi han har tillagt Mindretallets Udtalelse i denne Betænkning en saadan Betydning, at han paa en Maade, der vist ikke er ganske sædvanlig i dette Ting, endnu inden Ordføreren for Mindretallet har udtalt sig, har gennemgaaet Mindretallets Betænkning omtrent Sætning for Sætning. Mindretallet kan, som sagt, ikke andet end være den ærede Ordfører taknemlig for en saadan Fremgangsmaade, og jeg skal tilmed sige, at det vil lette mig mit Hverv som Mindretallets Ordfører ikke ganske lidt, idet omtrent alle de Punkter, som jeg kunde have ønsket at fremdrage, allerede ere blevne fremdragne af den ærede Ordfører for Flertallet. Jeg agter imidlertid ikke at inlade mig paa en for mig ørkesløs, polemisk Debat med den ærede Ordførers bekendte Veltalenhed og stærke Vid, idet den utvivlsomt ikke vil føre til noget Resultat, i alt Fald for mig. Det erkender jeg forud, og jeg opgiver derfor at føre en saadan Polemik med den ærede Ordfører, idet Mindretallets Betænkning jo staaer alene paa Mindretallets Ansvar; og Mindretallet bærer alene og gerne dette Ansvar i fuld